

З неба знову вода,
Всі ми з нею один на один.
Хтось благає до мене йти
А комусь вже немила ти
З неба знову вода, вода,
Дощ її нам на двох налив
Щойно була весна, вже осінь руда
Рік пройшов, мов водою всіх нас змив

Що змінилось, лишилось що?
Чи заради цього так мерзнуть всі
Є рука у моїй руці
Є мета щоб були разом руки ці
Скільки нас, тих хто прагне див
Кожен третій, чи може всі?
Після зливи на ранок один на всіх
Може матимо те, що не мали досі

Лий, зливо, лий.
Відмивай нас всіх від бруду, літній дощ.
Ми втомились як ніколи від зими.
Лий, зливо, лий.
Я навряд чи буду тим, ким я була
Одного прошу травневих злив:
Най би дощ пішов і зиму змив.
І зиму змив.

З неба знову вода, вода,
Всі ми з нею один на один.
Скляноокий брехливий звір
Розколов мільйон родин.
Що змінилось, лишилось що?
Від новин підірвало дах.
Брат на брата – найбільший жах,
Ті брати тепер – я і ти.

Не існує ніяких їх,
Ця земля нами зорана.
Хочеш крові моєї – на!
В нас червона обох вона.
То ж не несіть нам у дім біди,
Всі в воду йдем, і вийшли з води,
Але не змити з пам'яті ні один із тих
Хто буде молодим тепер назавжди.

Лий, зливо, лий,
Відмивай нас всіх від бруду, літній дощ.
Ми втомились як ніколи від зими.
Лий, зливо, лий,
Я навряд чи буду тим, ким я був до,
Одного просив травневих злив:
Най би дощ пішов і зиму змив.

А я раніше дощ, дощ не любив, лий,
Мокрий і бридкий, гострий такий, лий.
Малим не був байдуж до калюж,
А так терпів, чекав аби скоріше пройшов

І сонце знов і дах сухий,
Але сьогодні дощ не такий,
Чи я не такий, то лий, лий, лий, лий...
Як червоніє бачили сніг – лий,
Як люди пригортають людей моїх.
Я так пишаюсь вами і так боюсь
Що знов побачу, як нацькують,
Розкажуть, що комусь вороги – лий
І той повірить у ці жахи, жахи – лий, лий!

Лий, зливо, лий.
Відмивай нас всіх від бруду, літній дощ.
Ми втомились як ніколи від зими.
Лий, зливо, лий.
Я навряд чи буду тим, ким я був до (ким я була)
Одного прошу травневих злив:
Най би дощ пішов і зиму змив.

Лий, зливо, лий.
Відмивай нас всіх від бруду, літній дощ.
Ми втомились як ніколи від зими.
Лий, зливо, лий.
Я навряд чи буду тим, ким я був до.
Одного просив травневих злив:
Най би дощ пішов і зиму змив.

Лий, зливо, лий. Лий, зливо, лий.
Лий, зливо, лий. Лий, зливо, лий.
Лий, лий, лий, лий, зливо, лий.
Лий.

Лий, зливо, лий.
Відмивай нас всіх від бруду, літній дощ.
Ми втомились як ніколи від зими.